

minister za bogočastje in prosvete je tedaj 2. decembra p. l. poslal deželnim oblastnijam razglas, v katerem jih povabi, da naj ta učni red dobro prevdajajo in mu potem nasvetujejo o tem preuredbe. V Ljubljani se je v to pod predsedništvom dež. nadzornika volil odsek, ki bode imel nalog učni red pregledati in dež. šol. svetu nasvete staviti. V tem odseku so: vodja c. k. m. in ž. učiteljšča, g. Blaž Hrovat, okr. nadzorniki g. g.: Mihael Wurner, Leopold pl. Gariboldi, Viljelm Linhart, Janez Sima, Janez Eppich, Anton Wisiak, nadučitelj Praprotnik in učitelj v kaznilnici na Gradu v Ljubljani, Feliks Stegnar.

»L. Schlzgt.«

— † *France Boštjančič*. — 21. p. m. je umrl tu v Ljubljani gosp. France Boštjančič. Ranjki je bil rojen ravno tu l. 1834, a v duhovna posvečen l. 1857. — Bil je nekaj časa kaplan na deželi, a zaradi bolehnosti je pustil pastirovanje na kmetih in prišel v Ljubljano l. 1867 je bil nekaj časa pomožni katehet na bivši normalki, a od l. 1870 katehet na obeh mestnih šolah, kjer je navadno podučeval okoli 700—800 otrok v kersanskem nauku, tedaj je prišel, kar se dela tiče, kakor pravimo »iz dežja pod kap.« Pretečeno leto je podučeval v obeh mestnih šolah, katerih je I. v licealnem poslopji, II. v Krakovem na Cojzovem grabnu 981 otrok, 95 njih je pristopilo pervikrat k sv. Obhajilu. Da podučevati toliko število otrok, ni ravno lahka stvar, posebno ako se premisli, da po novem učnem čertežu se svetni učitelji podučevanja v verozakonu prav nič ne vdeležo, vsakdo ume! — Podučevanje je bilo vsak čas in povsod trudapolna stvar, toliko težavnejše je sedaj, ko nekateri hočejo otroke po »Kantu« izrediti v tako popolne stvari, ki se ne ozirajo ne na plačila, ne na kazni, in v tem času, ko najboljši pripomoček pri izreji »strah Božji«, ki serce mehča in voljo k dobremu nagiba vse premalo cenijo in goje. Ni tedaj čuda, da je mladina od leta do leta bolj neukretna in razposajena, in da se učenik, podučevajo tako mladino pred časom ugonobi. — Naj kdo le poskuša, kako se živi z nemirnim in užaljenim sercem, spoznal bode, da stvari nikakor ne presilujemo in pretiramo. — Ranjki gospod je svojo službo vestno opravljal, otroke za svete zakramente prav skerbno pripravljaj, dostikrat je že zvečer 7. ura tekla, ko je otroke še učil in spraševal; kar pa ni mogel ob delavnih opraviti, storil je še ob nedeljah. Popolnoma utrujen si je mislil letos nekaj odpočiti, a zadene ga precej drugi teden o počitnicah, huda bolezen, splošna vodenica se ga loti in izročil je po trudapolnem življenju 21. p. m. svojo dušo stvariku. »Utrujen se uleže na pare terpin, od tela in teže Adamov gre sin.« Mestni šoli ste razposlali naznanilo o njegovi smrti, in na njegovo rakev položili venca. Za mertvaškimi sprevodom so šli milostljivi knezoškof in rekel bi vsa duhovščina iz Ljubljane, mestna gosposka, c. k. učitelji in mestni šoli a mestni učitelji so mu zapeli na grobu žalobnice. — Tako smo v 2 letih spremili dva mestna učitelja na pokopališče. »Vse kaže, nam pravi, da tukaj nič stalnega ni.«

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na Irazredni ljudski šoli na Brdu je učiteljska služba z letno plačo 400 gl. in prostim stanovanjem izpraznjena. Prošnje za to službo se morajo najdalje do zadnjega svečana krajnemu šol. svetu na Brdo predložiti. C. k. okrajni šol. svet v Kamniku dne 16. prosenca 1877.

Pri Milic-u so ravno kar izšla „**Povabila krajnega šolskega sveta o šolskih zamudah**“ v slov. jeziku.